

Ülést tartott a II. kerületi tanács

Idén több mint 3 és fél millió forintot fordítanak az óvodák, bölcsődék, napközis, iskolák és utak felújítására

Iglói Ferenc tanács tag elnöklétével tanácskozott tegnap a szegedi II. kerületi tanács. Lacsán Mihály v. b. elnök a két tanácsülés közti lezajlott végrehajtó bizottsági üléseken hozott határozatok végrehajtásáról számolt be. Többek között hangsúlyozta, hogy ezen időszakban elkészült az 1960-as esztendőre szóló városfejlesztési tervjavaslata is a kerületnek, amelyet most a tanácsülés elé terjesztenek vitára és jóváhagyásra.

Szabados Istvánné v. b. titkár ismertette a kerület 1960-as városfejlesztési tervjavaslatát, amely szerint még nagyobb szerepet kap ez évben az utak, bölcsődék és óvodák, napközi otthonok és általános iskolák felújítása. Több mint három és fél millió forintot fordítanak ilyen célokra. Hangoztatta, hogy

az elmúlt évek jó tapasztalataira alapozva jelentős helyet foglal el a városfejlesztési tervben a társadalmi munka,

a múlt esztendői tervezethez képest még egyszer annyi, mint ahogy erre alapot is nyújtottak a tanács tagi beszámolókon elhangzott felajánlások egy-egy új létesítményénél.

A városfejlesztési terv — mondotta Szabados Istvánné

v. b. titkár — egyébként zömmel azokat a felújításokat, új létesítményeket tartalmazza, amelyekre a tanács tagi beszámolókon elhangzott vélemények hívták fel a tanács vezetőinek figyelmét. Az ilyen közös akarat csak jó eredményeket szülhet, amikor is a lakosság és a tanács tervezése közös nevezőn nyugszik.

A hozzászólások csak még jobban megerősítették a körületekintő városfejlesztési tervet,

bár a tanács tagok egy-két vonatkozásban részletesebb választ kértek egyes tételre, illetve azok módosítását javasolták. Kúti-folyót kértek például az Agyagos utcába. Rakonczai Lászlóné tanács tag a Hévíz utcai óvoda és napközi konyhájának bővítését olyan formán kérte, hogy egy ottlévő helyiséget is parkettázzanak ki. A petőfitelepi gyalogjárda-építkezések vonatkozásában többen szoltak arról, hogy melyik utcák lennének első sorban a fontosak, s etekintetben a hozzászólók véleményei eltértek. Kotlár Józsefné tanács tag az ötös utca helyett a kilences utcát vélte elsőként megjavítani fontossági sorrendben, ugyanakkor salakkal feltöltött járdaszegíet kért az autóbusz-

megállókhöz. A vélemények abban megegyeztek, hogy

a fodortelepi villamos végállomástól a Petőfitelepre vivő töltésátjárón végre gyalogjárdát kell létesíteni,

hogy az átkelők ne kényserüljenek ki a járműveknek fenntartott úttestre.

Nagy László tanács tag javasolta, hogy a költségvetésben az óvodások sportfelszerelésére fordítandó összeget adják a kerületi iskolák sportkörének, mivel az óvodásoknak nemigen kell még sportfelszerelés. Lengyel Mihályné, Nagy László II., Csanádi Géza és még több felszólaló tanács tag azt kérte a II. kerületi tanács vezetőitől, hogy a majd induló munkálatokhoz időben megkapják az értesítést a társadalmi munkák szervezésére. Hangsúlyozták valamennyien, hogy

a lakosság szíves-örömmel részt vesz és részt vállal az érdekében történő munkák végzésében,

csak időben kapják meg az értesítést, s ne utolsó pillanatban.

A tanácsülés végül is elfogadta a városfejlesztési tervjavaslatot, hogy azt jóváhagyásra terjesszék a városi tanács végrehajtó bizottsága elé.

Sok izgalom — jó eredmények

Most tartanak először félévi kollokviumokat a Felsőfokú Tanítóképzőben

A Felsőfokú Tanítóképző Szeged legfiatalabb oktatási intézménye, hiszen a múlt év nyarán határozta el létezését. Közülük Tácsai Anna, aki a Szeged városi tanácsa által hirdetett ösztöndíj birtokosa, eddigi öt vizsgájából négy 5-ös és csak egy 4-es érdemjegyet szerzett.

— Az elsőévesek négy tanulócsoportja közül — válaszol a kérdésre Gál Géza igazgató — a mostanáig letett vizsgák átlageredményét tekintve egyik sem rosszabb közepesnél. Mindük átlaga 3,5 és 4 között mozog. Ez az átlag igen jó, s kedvező eredményekre jogosít föl bennünket. Legutóbb a gyermekirodalom című kollokviumon az évfolyam D-csoportja például 4,1-es átlaggal vizsgázott. **Marxizmus-leninizmusból pedig mindhárom csoport elérte a 3,7-es átlagot.** Ez külön öröm számunkra, hiszen marxizmust nálunk rendes tárgyként ebben a tanévben kezdtünk oktatni.

Pedig vannak itt olyanok is, akiknek kéthónapos elmaradást kellett novemberben és decemberben menet közben megszüntetniük. Borsi Péter és Nagy József még katonák voltak, amikor felvételüket kérték a tanítóképző első évfolyamára, s csak november elsejétől, leszerelésük után kapcsolódhattak az iskolában folyó rendszeres tanulmányi munkába. Két hónap alatt tehát négyhónapi tananyagot kellett elsajátítaniuk. Nem volt könnyű dolguk...

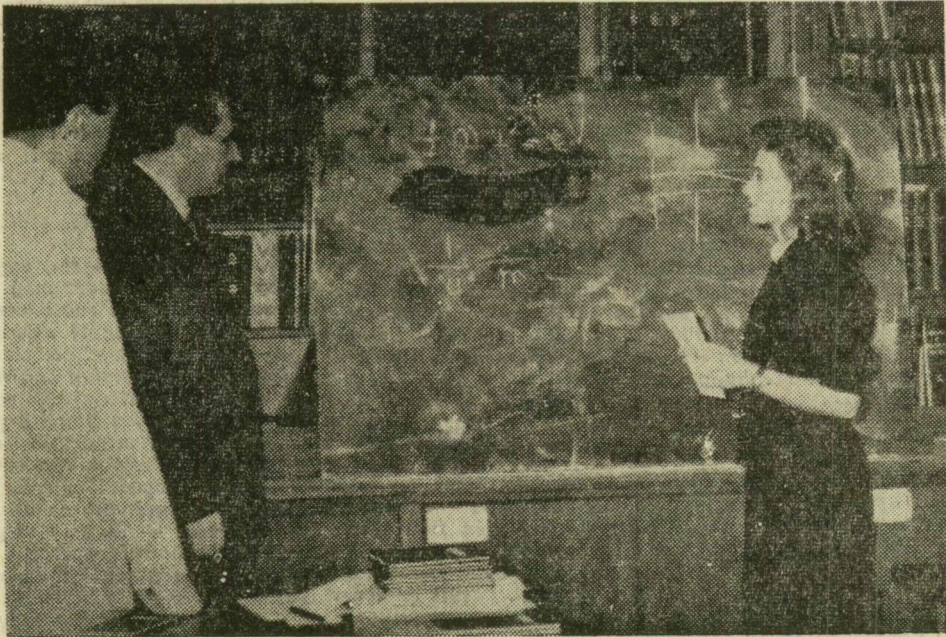
— Persze, azért készültünk mi már — mondja Nagy József —, tanultunk akkor is, amikor még katonák voltunk. Ami szabad időnk csak volt, azt mind olvasásra, tanulásra fordítottuk. Csak így tudunk, így érthetünk el most jó eredményt...

Nagy József eddigi öt vizsgájából négyet 5-ös eredménnyel, egyet pedig 4-es eredménnyel tett le. Ugyan-

gy volt bajtársa és jóbarátja, Borsi Péter is.

A társadalmi ösztöndíjasok is jól szerepelnek a vizsgákon. Közülük Tácsai Anna, aki a Szeged városi tanácsa által hirdetett ösztöndíj birtokosa, eddigi öt vizsgájából négy 5-ös és csak egy 4-es érdemjegyet szerzett.

— Az elsőévesek négy tanulócsoportja közül — válaszol a kérdésre Gál Géza igazgató — a mostanáig letett vizsgák átlageredményét tekintve egyik sem rosszabb közepesnél. Mindük átlaga 3,5 és 4 között mozog. Ez az átlag igen jó, s kedvező eredményekre jogosít föl bennünket. Legutóbb a gyermekirodalom című kollokviumon az évfolyam D-csoportja például 4,1-es átlaggal vizsgázott. **Marxizmus-leninizmusból pedig mindhárom csoport elérte a 3,7-es átlagot.** Ez külön öröm számunkra, hiszen marxizmust nálunk rendes tárgyként ebben a tanévben kezdtünk oktatni.

(Liebmann Béla felv.)

Befejeződnek a vizsgák a szegedi egyetemeken is. A téli vizsgaidőszak ma ér véget és utána tíznapos vakáció következik, amelyen ki-k kedve szerint kipihenheti a különböző vizsgák fáradalmait. Képünkön Nyilas Éva, a Természettudományi Kar másodéves hallgatója kísérleti fizikából vizsgázik dr. Budó Ágoston egyetemi tanár, kari dékán és Sárkány Béla tanársegéd előtt

További testvéri segítséget!...

Talán még egyetlen esztendőben sem fordultak városunk lakói, üzemeink munkásai, értelmiségi dolgozói olyan nagy érdeklődéssel a mezőgazdaság felé, mint ezekben a napokban. Az érdeklődés fő oka: Csongrád megye falvaiban, városaiban, köztük Szegeden is százak, ezek választják egyik napról a másikra a kisparcellás gazdálkodás helyett a szövetkezt.

Nagyszerű munkát végeznek azok, akik most a falvakban, s Szeged különböző városrészeiben okos érveléssel, türelmes szóval, a kétélyek elosztásával segítene pontot tenni a parasztek emberek vajdására, hogy kialakítsák a helyes végso elhatározást. Felvilágosító munkájuk nyomán szárnyra kapnak a vágyak, sok évtizedes törekvések, amelyek kimondva, vagy kimondatlanul ott éltek gondolatban a kisporták tetőzete alatt: más jövőt, emberibb életet a parasztnak is. Erre az útra találnak most rá sokan Csongrád megyében. Nem egyesek, hanem ezrek, tízezrek. Nem egyes emberek, kevesek — mint a korábbi esztendőkből — hanem sokan, szinte valamennyien a falvak lakói.

Az elemi erővel feltörő vágy, hogy új életet a dolgozó parasztnak, az a megfontolt, bölcs jövőt formáló lelkesedés, találékony-ság, amely az új szövetkezetek tagjait áthatja, biztostíték arra, hogy nem volt hiábavaló népnevelőink munkája. Az elvetett mag jó talajra hullott, s a kikelt vetés kalászt érlel még az idén. De ez a kikelt vetés kívánja a további ápolást is, az új szövetkezeti tagok akarata követeli: »Ti, akik segítettetek bennünket a szövetkezeti útra, ezután is adjatok tanácsot, hogy ne tévedjünk a közös gazdaság berendezésével, új életünk, munkánk kialakításában. Ti, szegedi munkások, műszakik, mérnökök, kutató intézeti tudósok, tudományos dolgozók, agronómusok, állami és tömegszervezeti vezetők fogjátok kezünket, hogy közös akaratunkból valóság legyen.«

A további felvilágosító munka, a még kívülről állók meggyőzése mellett egyik legfontosabb feladat az elért eredmények, a szövetkezeti gazdálkodás megszilárdítása. Feladataink nem csökkentek.

Igen nagy felelősség hárul ránk az új szövetkezetek, politikai, szervezeti és gazdasági megerősítésében. Nehéz, bonyolult és semmivel sem kisebb feladat ez, mint a felfejlesztés. Ez sem kíván kisebb »erőbedobást« a szövetkezeti tagoktól, vezetőktől, a kommunistáktól, tanácsi dolgozóktól, üzemi munkásoktól, mindenkitől, akinek csak köze van a szövetkezés ügyéhez. Nem

új feladat ez és nem is valami »megállás«, hanem az eddigi lendületes szövetkezeti munkánk, az előrehaladásért végzett tevékenység másik oldala.

A szövetkezés ügye melletti felvilágosító szóra most a gazdaságok megalakítása után is szükség van. A belépési nyilatkozatok aláírása, az első közgyűlésen megejtett szavazás, a közös tevékenység elindítása után is szükség van az agitációna. Szükség van, mert a tegnapi kis- és középparasztnak nem hagyták kapun kívül a régi kistulajdonosi gondolkodási módot, amit természetesen nem könnyű nekik levettöknöni. Szüntelenül magyaráznunk kell köreikben a szövetkezeti tagok jogait és kötelességeit, a közös munkában való rendszeres, szorgalmas részvételt, az alapszabályszerű gazdálkodás követelményeit stb. Megnyugtató választ kell adnunk kérdéseikre, mert ha mi nem tesszük meg ezt, bizonyára akadhatnak »mindentudók«, akik a maguk szájaize szerint magyarázzák meg a felmerülő problémákat, kérdéseket. Ebből pedig jó nem szület, csak akadályozhatja a közös gazdálkodás fejlődését.

Új szövetkezeteinkre már a megalakulás másnapján az első lépések megtétele közben sok és nem is könnyű feladat hárul. Nem engedhetjük, hogy botladozva tegyék meg az első lépéseket, mert ez a csetlés-botlás elkísérheti őket egész esztendőben.

A szövetkezeti mozgalmat, az új szövetkezetek megszilárdítási munkájának fontos részét az általános földrendezés. S ezzel kapcsolatban a nagyüzemi táblák tényleges kialakítása még abban az esetben is, ha most, az őszi vetések miatt nem is alkotnak összefüggő egészet. Ugyancsak fontos része ennek a munkának a szövetkezeti, a közös munka megindítása. Bár a tél erre nem ad most sok lehetőséget a falvakban, a szövetkezetekben, de azért adódik mindig valami munkaalkalom, amelyeknek kihasználása a szövetkezetek erősödését, megszilárdulását szolgálja. Ilyen alkalom is lehetőség az egyszerű, közös építkezések, istállók, ólak faanyagának kihasználása, a nádvágás, s ha enyhül az idő, az építkezések megkezdése.

Az új tagokat sok minden foglalkoztatja a szövetkezetben, a többi között a kereseti lehetőség, a munka értékelésének módja. Szervezni lehet és kell is munkaegységsszámo-

lasi és szakmai tanfolyamokat. Tájékoztatni kell őket a fontosabb rendelkezésekről, s ezekkel mind-mind hasznosan lehet eltölteni a téli napokat.

Az első lépések közé tartozik a szövetkezetben a vezetőségválasztás, a munkaszervezet kialakítása s a tervek elkészítése. Ezek nemcsak szervezeti, gazdasági, hanem igen fontos politikai tevékenységet is jelentenek. A megalakítandó brigádok munkacsapatai elsősorban majd gazdasági célokat szolgálnak a szövetkezetben, de egyben alkalmassá kell válniuk a politikai és szakmai nevelésre is. Ezért már megalakításuknál ügyeljünk arra, hogy ezek az együttesek, kollektívák politikailag is összekovácsolt közösséget alkossanak. A lehetőség szerint úgy teremtsük meg azokat, hogy rendelkezzenek »önkiszolgáló« képességgel. Tehát »házon belül« el tudják oszlatni a téves nézeteket, erősíteni tudják a szövetkezeti gazdálkodásba vetett hitet, megfelelő hangulatot, lelkes munkalendületet tudnak kialakítani.

A jó politikai munka kialakítására mindenek előtt létre kell hozni a párt- és KISZ-szervezeteket. Ha van rá mód, tapasztalt, politikailag szilárd szakembereket adjunk a tsz-ekbe állandó munkára, akik szakmai képzettségükkel fogva nagy segítséget nyújthatnak a nagyüzemi gazdálkodás kialakításában. Rajtuk kívül szervezésben, tervezésben jártas szakemberek segítsége ugyan csak nélkülözhetetlen. Bár a terveknek feltétlenül a tagság és a vezetőség együttes munkájával kell készülnie. Tehát szakirányítás itt is szükséges.

Ma még hó borítja a határt, jó takaró alatt telelnek a vetések, várják az olvadást, a tavaszt. Gazdáik, akik elvetették a magot, most összefogtak és ugyancsak tavaszra várnak, új életük első tavaszára készülnek. Nyújtunk nekik minél nagyobb segítséget ebben a készülődésben, fogjuk kezüket továbbra is erősen, hogy legyenek abban biztosak: jól döntöttek, s soha nem fogják megbánni ezt a lépésüket. Segítsük őket, hogy egyesíthessék erőiket. A párt- és tanácsi szervek mellett üzemeink munkásai az idősebb testvér szeretettel segítsék, támogassák az új és meggyengyobbodott szövetkezetek tagjait. Segítsük őket, hogy mindannyian és későbbi utódai is hálával emlékezzenek azokra, akik támogatták a falvak népét, dolgozó parasztjainkat, új életük indulásánál is.

A tennivalókról szoltak...

Sándorfalvát ünnepi tanácsülésen tsz-községgyé nyilvánították

Tegnap Sándorfalván annak ellenére, hogy a község legnagyobb termék jelölték ki az ünnepi tanácsülés színhelyét, mégsem értek be az emberek. Az utcai lépcsőkön is úgy szorongtak, mint valami zsúfolt villamoson. Sok százan akarták hallani, mit mond odabent Király elvtárs, a falu tanácselnöke, mit beszélnek a felszólaló gazdák.

Sándorfalva 1017 egyéni gazda családjá 4258 hold földdel a termelőszövetkezetbe lépett.

305 család 1115 hold földdel a Rózsa Ferenc Termelőszövetkezetet választotta, 247 egyéni gazda pedig az új Aranykálász Tsz-be lépett be. A többi dolgozó paraszt, akik valamennyien aláírták a belépési nyilatkozatokat, új termelőszövetkezeteket alakít. Községünk ezzel termelőszövetkezeti községgé vált, s örömmel ezt mondták ki az ünnepi tanácsülésen.

Pártmunkások, termelőszövetkezeti tagok egymásután emelkedtek szólásra. Dobó Mihály bácsi például azt mondotta: »Mi, sándorfalvi parasztemberek most már megértettük az idők szavát, hanem a munka neheze még ezután következik. Azt mondom, hogy legyünk ezután is szívvel-lélekkel egyakaratú!«

Taps, helyeslés fogadta a többi felszólalót is, akik a tervekről, a munkáról beszéltek.

Az estébe nyúló ünnepi tanácsülés után nagyon sokan együtt maradtak megválasztani az új előkészítő bizottságokat, mivel még két új termelőszövetkezet alakul a községben. Ezernél is több sándorfalvi parasztszázad ezután négy nagy közösséget alkot majd, mert mint meggyőződéssel elmondták: így sokkal könnyebb lesz boldogulniuk.